

**Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas**

Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Visuomet viduryje

Daugelyje pasaulio kalendorių liepos mėnuo žymi metų vidurį. Nors yra švenčiamos ir atsimenamos įvairios pradžios ir pabaigos, pusiau-kelė dažnai praeinama nepastebėta.

Pradžia – tai metas priimti sprendimus, kurti planus, prasiveržti energijai. Pabaiga yra darbų baigimo metas, ir ją gali lydėti atlikto darbo atnešamas pasitenkinimas arba pralaimėjimo kartėlis. Tačiau tinkamas požiūris, supratimas, kad esame darbų pusiaukelėje, *viduryje*, mums gali padėti ne tik truputį geriau suprasti gyvenimą, bet ir gyventi truputį prasmingiau.

Misionieriško darbo vidurys

Kalbėdamas mūsų jauniems misionieriams, dažnai sakau, kad jie yra savo misijos viduryje. Ar jie būtų atvykę vos prieš dieną, ar jau kitą dieną turėtų vykti namo, prašau jų įsivaizduoti save kaip visuomet esančius viduryje.

Nauji misionieriai gali jaustis per daug nepatyrę, kad galėtų efektyviai dirbti, todėl jie delsia ir nekalba ar nesielia drąsiai ir su pasitikėjimu. Patyrę misionieriai, kurių misija eina į pabaigą, dėl to gali jaustis liūdni arba sulėtinti savo darbą, nes svarsto, ką darys po misijos.

Kad ir kokios būtų aplinkybės, kad ir kur jie tarnautų, tiesa yra tokia, kad Viešpaties misionieriai kasdien sėja nesuskaičiuojamas gerų naujienų sėklas. Savęs įsivaizdavimas kaip visuomet esančio savo misijos viduryje padrąsins šiuos ištikimus Viešpaties atstovus ir suteiks

jiems energingumo. Kaip tai yra su nuolatiniais misionieriais, taip yra ir su mumis visais.

Mes visada esame viduryje

Šis požiūrio pakeitimas yra daugiau nei paprastas proto triukas. Idėjoje, kad visuomet esame pusiaukelėje, slypi didi tiesa. Jei žemėlapyje žvelgiame į vietą, kur esame, mums knieti pasakyti, kad esame pradžioje. Tačiau, jei pažvelgiame įdėmiau, kad ir kur bebūtume, ta vieta tėra didesnės vietovės viduryje.

Kaip yra su erdve, taip yra ir su laiku. Galime jaustis, kad esame savo gyvenimo pradžioje arba pabaigoje, bet, pažvelgę į tai, kur esame, lyginant su amžinybe – kai suvokiame, jog mūsų dvasia jau egzistuoja mums neišmatuojamą laiką, ir kad dėl tobulos Jėzaus Kristaus aukos ir Apmokėjimo mūsų sielos gyvuos per visą ateinančią amžinybę – mes galime suvokti, kad iš tikrųjų esame viduryje.

Neseniai pajutau norą perdaryti savo tėvų kapo antkapį. Laikas nepagailėjo jų kapavietės, ir man atrodė, jog dėl pavyzdingo jų gyvenimo ten labiau tiktų naujas antkapis. Kai pažvelgiau į gimimo ir mirties datas ant antkapio, sujungtas įprastu menkučiu brūkšneliu, šis mažas gyvenimo trukmės simbolis staiga pripildė mano mintis ir širdį gausybe nuostabių prisiminimų. Kiekvienas iš šių brangių prisiminimų atspindi akimirką iš mano tėvų gyvenimo vidurio ir iš mano paties gyvenimo vidurio.

Kad ir koks būtų mūsų amžius, kad ir kur būtume, kai kas nors įvyksta mūsų gyvenime, visuomet

esame viduryje. Dar daugiau, mes amžinai būsime viduryje.

Buvimo viduryje viltis

Taip, mūsų gyvenime bus pradžios ir pabaigos akimirkos, bet tai tik žymės kelyje, mums keliaujant didžiu mūsų amžinojo gyvenimo viduriu. Ar būtume pradžioje ar pabaigoje, ar būtume jauni ar seni, Viešpats gali mus naudoti saviems tikslams, jei paprasčiausiai atidedame į šalį bet kokias mintis, kurios apriboja mūsų gebėjimą tarnauti, ir leidžiame Jo valiai formuoti mūsų gyvenimą.

Psalmininkas sako: „Ši diena Viešpaties duota, tad linksminkimės ir džiūgaukime.“ (Psalmyno 118:24.) Amulekas mums primena, kad „šitas gyvenimas yra laikas žmonėms pasiruošti susitikti su Dievu; taip, štai *šito gyvenimo diena* yra diena žmonėms atlikti savo darbus“ (Almos 34:32; kursyvas pridėtas). Ir poetė pareiškia: „Amžinybę sudaro dabarties dienos.“¹

Visada būti viduryje reiškia, kad žaidimas niekuomet nesibaigia, viltis niekada nedingsta ir pralaimėjimas niekada nebūna galutinis. Nes nepriklausomai nuo to, kur esame ar kokios mūsų aplinkybės, prieš mus driekiasi amžinybė pradžių ir amžinybė pabaigų.

Visada esame viduryje.

IŠNAŠA

1. Emily Dickinson, „Forever—is composed of Nows“, iš *The Complete Poems of Emily Dickinson*, ed. Thomas H. Johnson (1960), p. 624.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Pagalvokite, ar nevertėtų su šeima aptarti, kaip jie „visada yra viduryje“, netgi tada, kai ką nors pradeda ar baigia. Paskatinkite juos daryti viską, ką gali, dabartinėse savo veiklose, nesilaikyti praeities ar nelaukti kitos veiklos ar sumanymo. Galbūt jums vertėtų pasiūlyti jiems pasirinkti vieną dalyką, ką jie galėtų daryti kaip šeima, kad įgyvendintų šį patarimą, ir paskirti datą, iki kurios jie tikisi pasiekti tą tikslą.

JAUNIMAS

Jūsų ruošimosi misijai viduryje

Prezidentas Uchtdorfas nurodo misionieriams įsivaizduoti save esančius savo misijos viduryje. Šią idėją

galite pritaikyti ir ruošdamiesi misijai: ar jums 12 ar 18 metų, galite ruoštis tarnauti misijoje.

Ką galite daryti savo ruošimosi misijai „viduryje“?

- Visuomet būkite verti apsilankyti šventykloje.
- Mokykitės atpažinti Šventosios Dvasios raginimus juos užrašydami ir pagal juos veikdami.
- Melskitės dėl misionierių.
- Paklauskite savo rajono misionierių, ką jie rekomenduotų jums daryti, ruošiantis tarnauti misijoje.
- Mokykitės veiksmingai valdyti savo laiką, neapleisdami tokių svarbių veiklų, kaip tarnavimas kitiems, Raštų studijavimas ir dienoraščio rašymas.
- Kalbėdami su šeimos nariu pasidalinkite Raštų ištrauka, įkvėpusia jus pastaruoju metu. Paaiškinkite, ką manote apie tą ištrauką.
- Paklauskite savo draugų apie jų religijas ir ką jie tiki. Būkite pasiryžę papasakoti apie savo įsitikinimus. Pakvieskite juos į Bažnyčią ar į veiklas.

Jei suvokiate, kad esate ruošimosi misijai viduryje, galite gyventi būdami vertesni Viešpaties pasitikėjimo ir Dvasios bendrystės.

VAIKAI

Visi gali ką nors padaryti dabar

1. Prezidentas Uchtdorfas moko, kad, nepriklausomai nuo jūsų amžiaus, jūs galite ką nors padaryti, kad padėtumėte kitiems. Savo dienoraštyje ar ant popieriaus lapo surašykite savo talentus ir gabumus. Paklauskite savo tėvų, kokių talentų, jų nuomone, jūs turite.
2. Kaip galite panaudoti savo talentus padėdami kitiems?
3. Savo talentų sąrašo apačioje užrašykite vieną būdą, kaip galite panaudoti tuos talentus padėdami kam nors šią savaitę.

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Vokietijoje. Leidimas anglų kalba patvirtintas 6/11. Vertimas patvirtintas 6/11. *First Presidency Message, July 2012* vertimas. Lithuanian. 10367 156

Savo mokinystę įrodykime per meilę ir tarnavimą

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Tikėjimas, šeima, parama

Visą mirtingąjį gyvenimą Jėzus Kristus Savo meilę kitiems rodė tarnaudamas jiems. Jis sakė: „Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (Jono 13:35). Jis parodė pavyzdį ir nori, kad mes pagelbėtume „tiems, kuriems reikia [mūsų] pagalbos“ Mozijo 4:16). Jis šaukia savo mokinius tarnauti su Juo Jo tarnystėje, suteikdamas jiems galimybę tarnauti kitiems ir tapti panašesniems į Jį.¹

Mūsų, kaip lankančiųjų mokytojų, tarnavimas labai panašus į Gelbėtojo tarnystę, kuomet rodysime meilę lankomoms seserims tokiu savo elgesiu:²

- Prisiminsime jų vardus, jų šeimos narių vardus ir su jais susipažinsime.
- Mylėsime jas jų nesmerkdamos.
- Prižiūrėsime jas ir stiprinsime jų tikėjimą „po vieną“, kaip tai darė Gelbėtojas (3 Nefio 11:15).
- Nuoširdžiai draugausime su jomis ir lankysime jas jų namuose ir kitose vietose.

- Rūpinsimės kiekviena seserimi. Prisiminsime gimtadienius, diplomų gavimo ceremonijas, vestuves, krikštus ar kitas jai svarbias datas.
- Ištiesime pagalbos ranką naujoms ir mažiau aktyvioms narėms.
- Ištiesime pagalbos ranką vienišoms ar toms, kurioms reikia paguodos.

Iš Raštų

3 Nefio 11; Moronio 6:4; Doktrinos ir Sandorų 20:47

Iš mūsų istorijos

„Naujajame Testamente yra pasakojimų apie moteris, tiek paminėtas vardu, tiek ir neįvardintas, kurios naudojo tikėjimą Jėzumi Kristumi. [...] Šios moterys tapo pavyzdinomis mokinėmis. [...] [Jos] keliaudavo su Jėzumi ir Jo Dvylika Apaštalų. Jos skirdavo savo turto, kad padėtų Jam tarnystėje. Po Jo mirties ir Prisikėlimo [jos] išliko ištikimos mokinės.“³

Paulius rašė apie moterį vardu Febė, kuri buvo „bažnyčios

tarnautoja“ (Romiečiams 16:1, TŽ Biblija). Jis prašė žmonių: „Pagelbėkite jai, kai prireiks jūsų paramos, nes ir ji yra padėjusi daug kam“ (Romiečiams 16:2). „Taip, kaip tarnavo Febė ir kitos didžios Naujojo Testamento moterys, šiais laikais tarnauja Paramos bendrijos narės – vadovės, lankančios mokytojos, motinos ir kitos seserys – padedančios daug kam.“⁴

IŠNAŠOS

1. Žr. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 105.
2. Žr. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 3.2.3.
3. *Daughters in My Kingdom*, p. 3.
4. *Daughters in My Kingdom*, p. 6.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip aš vystau savo gebėjimą puoselėti kitus?
2. Ką darau, kad seserys, kurias prižiūriu, žinotų, kad jas myliu?

Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.